

ואמר רבי נחמיה **טעם נוסף** לכך שהכהנים חייבים במחצית השקל, **כי נאמר** בענין, **"כָּל הָעֶבֶר עַל הַפְּקָדִים"** (שמות ל' י"ג), וכוונת הכתוב **"כָּל הָעֶבֶר"**, **כלומר כל אלו שעברו בים סוף, ובכללם כהנים לוויים וישראלים**, **"על הפקדים"**, כלומר כל הנ"ל מחויבים לתת מחצית השקל.

ומאחר שלדעת רבי יוחנן בן זכאי הכהנים חייבים במחצית השקל, כל כהן שאינו נותן, הרי זה חוטא.

ומכל מקום, אף על פי שלדעה זו הכהנים חייבים במחצית השקל, אין ממשכנים אותם, מפני כבודם.

- **"מ שמכבדים אותם שלא למשכנם, כי עבודת הקרבנות עליהם.**

- **וי"מ שמכבדים אותם, כי נאמר בהם "וְקִדְשָׁתוּ" (ויקרא כ"א ח).**

ואף שמעיקר הדין חייבים להביא, אין איסור בכך שלא משכנו אותם, כי כן תנאי ב"ד, למחול לכהנים אם לא הביאו, [כעין מה שיתבאר בעזה"י, שהתנו שתורמים על העתיד לגבות אף שעדיין לא גבו].

דף ד

הלכה ד'

נוכרי שרצה לתת מחצית השקל

או להביא איזה קרבן

נאמר, **"דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמַּרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוּ לְכָל נְדָרֵיהֶם וּלְכָל נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לֵה' לַעֲלֹה" (ויקרא כ"ב י"ח)** ואמרו חכמים שהריבוי **"איש איש"**, בא ללמד שהכל שווים בדין זה, בין ישראל בין נוכרים, ומכאן שהנוכרים נודרים נדרים ונדבות כישראל.

אכן כל זה בקרבנות נדבה, אבל קרבנות חובה, [כגון חטאות ואשמות], אין הנוכרים מביאים

ומאחר שאין הנוכרים מביאים קרבנות חובה, אינם יכולים להיות שותפים בקרבנות ציבור, שהם קרבנות חובה, ולכן אם רצו לתת מחצית השקל, שיהיה להם חלק בקרבנות ציבור, אין מקבלים מהם.